

Ana demeyi çok özlüyorum
Baba demeyi çok
Ve benimle şakıdıkları
O çağlayan dilini ülkemin

O organik dünyamızı çok özlüyorum
Ben bugünlere uygun değilim
Başka bir gezegenden gelmiş gibiyim

Bu çağın adamı değilim ben
Güneşle yıkanan dünyamız nerde?
O gülüşlerin tomurcuklandığı mevsimler
Aşkların o yalinyürek çağları
Nerede günebakanlar, güller ve papatyalar?
Yüreğimde açmayı sürdüren akasyalar nerede?

Bu çağın adamı değilim ben
İz sürücüsüyüm yıldızların
Çifte yürekli cengaverlerin ardılı
Ah, kalbim şimdilerde yana yakıla
Bu lanet,gözalıcı,dikey dünyaya
İçli,yatay şarkılar söylüyor kalbim
Bu sanal dünyaya,bu taşlaşmış dünyaya
Güneşli ve sahici şarkılar söylüyor
Yükü ağır ve paha biçilmez şarkılar
Güneş yanığı tenli,o kavruk dinleyiciler
Ve o yakıcı güzelliklerimiz nerde?

Kalbim "izm"lere de sığmıyor
Totemlerim de yok tabularım da
İhanete uğrayacağımı bile bile hem
Mağdurlardan yana ve daima...

Biliyorum hem
Saçlarım kadar azaldı ömrüm
Bunu gel de gönlüme de
Kalbim hâlâ
Ölüme dil çıkaracak kadar çocuksu
Zulme tavırsız kalamayacak kadar da
Yaralı ve arsız ey dünya!
Hem isterseniz
İki gözüm önüme aksın ki aynen böyle
Kalbim bir aynadır, bakınıp taranabilirsiniz
Düzeltebilirsiniz üstünüzü başınızı da

Hem bilseniz
Ruhunuza da çeki düzen verebilirsiniz
Bir sebil hayat çeşmesidir kalbim
Bir büyüğü ayna
Çocukluğum ve gençliğim akar musluklarında
Güneşli dünyaya ait o çağlar
Mertliğin ve saflığın anıları
Durudur ülkemin pınarları kadar

Biliyorum
Saçlarım kadar azaldı ömrüm
Ve takvimler aşklardan uzakta
Ve renklerin şahikalarına daha çok var